

Габриела Мартинова Маринова, XI Г клас

9. ФЕГ „Алфонс дьо Ламартин“

Как училищното образование ще допринесе за моята професионална реализация

Съществуват примери за хора, които са развили изключителна кариера и са се реализирали успешно в професионален план, без да са полагали усилия в училище и без да имат диплома за завършено средно образование, с която да се гордеят. Сред обществото сякаш се налага схващането, че успешната реализация в житейски и кариерен план до голяма степен не зависи от представянето ни в училище, и онова, което научаваме там, не би ни било от полза и не гарантира, че ще можем да се развием успешно. Това сякаш успокоява повечето учащи, че не е нужно да полагат големи усилия, защото така или иначе ще им се „отвори добра възможност, от която просто ще трябва да се възползват в подходящия момент“. Но редно ли е бъдещето ни да разчита на една случайност и потенциална възможност? Дали не трябва да се замислим по-сериозно върху значението на образованието, което ни бива предоставено, и да се възползваме от него?

По мое мнение училищното образование, което повечето ученици подценяват и пренебрегват, всъщност е от огромно значение за нашата реализация. То до голяма степен е формирало моите интереси и ме е насочило към това, в което имам желание да се развивам, а именно – хуманитарната и езиковата сфера. Благодарение на образованието съм придобила и продължавам да придобивам множество знания, които биха ми били от полза в преподавателска кариера – усъвършенствам езиковата си културата, създавам и оформям своя автентичен начин на писмено и устно изразяване, уча езици. Българското образование дава базови познания в много области и предоставя богата обща култура, което е от изключително значение за способността за аргументиране, правене на изводи, стимулиране на въображението, съответно на иновативното и предприемаческо мислене. Освен всички конкретни знания, училищното образование ме учи и на постоянство, упоритост и устременост – качества, които са нужни не само за практикуване на професия, но и за „практикуване на живота“.

В процеса на учене съм имала възможността и късмета да ми преподават изключително компетентни и отдадени на работата си учители, които са успели да запалят искрата на интерес и желанието за учене у мен. Тяхното отношение и старание и най-вече начинът, по който са ме вдъхновявали, са породили желанието ми един ден и аз да повлиявам по такъв начин на децата. Благодарение на контакта ми с тези хора и с усещането, че голяма част от

тях възприемат работата си не като задължение, а като призвание, искам да стана учител. Въпреки общественото мнение, че това е недооценена професия. Въпреки тенденцията децата да губят мотивация да учат и преподаването да става все по-трудно. Въпреки отношението от страна на учениците. През всички години, прекарани в класната стая, разбрах, че учениците са преди всичко деца, към които трябва да бъде намерен правилният подход и че учителят трябва да потърси път към тях, за да може те да откликнат. Защото веднъж извоювал истинско уважение и доверие от тяхна страна, учителят вече ги е спечелил, а желанието им за работа и мотивацията им се подбуждат. Образованието ми е показало колко много може да ти полие един преподавател, колко много освен училищни знания може да ти даде. Имала съм учители, които са били и продължават да бъдат пример за мен в много отношения и са съществена част от моя живот. За мен би било привилегия и удоволствие да знам, че съм помогнала в развитието на едно дете, че съм оставила следа, че съм предала послание.

Училищното образование развива изключително много езиковата ми култура, което ми вдъхва увереност да знам, че съм образована, и ми дава самочувствието да изразявам мнението си в различни ситуации по различни теми. Това ме кара да вярвам, че мога да предам знанията си един ден, че имам способността да обяснявам по начин, който да бъде разбран от другите. Отличителна черта на училищното образование в България е, че то развива всеобхватна обща култура, като по този начин предава многостранни познания. Тези знания, макар често да изглеждат неприложими и ненужни, според мен биха оказали влияние върху моята професионална реализация. Те ми помагат да мисля в различни посоки, дават ми огромна база аргументи и ми помагат да давам обяснения от различно естество, благодарение на които да разбера света в неговата многопластовост. Това ми помага да усвоя „разчупен“ и неограничен начин на мислене, което освен в чисто практичен и житейски план, ще ми помогне и да преподавам по достъпен и убедителен начин. Образованието ми дава възможността да опозная огромния принос на езика чрез разнообразните му употреби в различни сфери. Гмуркам се в неговата необятност, а той ми разкрива своите кътчета и тайни. Развивам усещането си за неговото приложение и придобивам увереност, че умея да си служа с него, да го оформям по свой начин, докато го опознавам. А щом човек познава в дълбочина езика, той има силата да се изразява, да убеждава, да вдъхновява.

Благодарение на образованието се уча да отсявам важното сред морето от информация, с която ни затрупват учебниците и източниците, до които имаме широк достъп днес, и да знам по какъв начин да го синтезирам. Това е изключително важно умение и в моите очи е една от основните задачи на училището. Приложението ѝ е от голяма значимост във времена, в които медиите управляват света и внушават идеите си, като по този начин имат пълен контрол над хората и техните действия. Човек, който не може да открие същественото и който се доверява на всичко, поднесено му от телевизията или от други източници, се превръща лесно в марионетка. В качеството си на личност се очаква всеки да

има свои възгледи, свой поглед, а не да се доверява сяпко. В този смисъл образованието ме учи как да разсъждавам, да формирам своя позиция и да я защитавам, как да разглеждам даден казус от различни страни. Показва ми колко е погрешно да се доверявам на готовата информация, която ни е втъпявана, защото тя може да бъде подвеждаща и пристрастна, и колко е важно да я подлагам на съмнение и анализ.

В най-прекия и може би най-предвидлив смисъл училищното образование полага основите на онова, което ще изучавам като специалност в университета и което има отношение към професионалното ми развитие. Макар знанията, които получавам сега, да се изучават много по-детайлно и подробно във висшето образование, то аз получавам една сигурна основа отсега. Тъй като имам желание да развия преподавателска кариера като учител по френски или по български език и, в по-късен етап, да основа своя фондация, то още по време на престоя ми в училище усвоявам материала, който ще изучавам по-късно и който ще преподавам един ден. В този смисъл времето, прекарано в училище, ми предоставя и възможност да придобия опит, макар и не от първо лице, като наблюдавам различните начини, по които преподават учителите ми. Придобивам усет към разнообразни подходи, като в същото време имам и впечатление от позицията на ученик как масово най-лесно се възприема информация и какъв е най-рационалният подход при различни обстоятелства и ситуации.

За моята професионална реализация училищното образование е от съществено значение. Знанията, които придобивам, несъмнено ще ми бъдат от полза и ще бъдат в основата на моята желана работа, а различните начини, по които ги усвоявам, ми помагат да придобия опит и да създам свой метод на работа. Всички умения, които развивам, свързани с обработване на информация, осмисляне на факти, усет към езика, ме обогатяват и ми предоставят възможност да разбера света, като след това предам тези свои разбирания нататък. В крайна сметка учителската професия е отговорна за сформиранието на възгледи, за възпитаването на децата и за бъдещето на обществото – а за да си добър учител, трябва не само да имаш знания, но и да умееш да ги предаваш и обясняваш. Да убедиш децата, че има смисъл в училищното образование, да им го разкриеш и да запалиш искрата у тях.